Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

af 14. juli 1992

om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

(EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 535/97 af 17. marts 1997	L 83	3	25.3.1997
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1068/97 af 12. juni 1997	L 156	10	13.6.1997
►**M3**	Kommissionens forordning (EF) nr. 2796/2000 af 20. december 2000	L 324	26	21.12.2000
►**M4**	Rådets forordning (EF) nr. 692/2003 af 8. april 2003	L 99	1	17.4.2003
►**M5**	Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 af 14. april 2003	L 122	1	16.5.2003

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

af 14. juli 1992

om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Produktion, tilvirkning og distribution af landbrugsprodukter og levnedsmidler indtager en vigtig plads i Fællesskabets økonomi;

i forbindelse med omlægningen af den fælles landbrugspolitik bør der tilskyndes til diversificering af landbrugsproduktionen for at opnå en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på markedet; fremme af salget af produkter med visse kendetegn kan få væsentlig betydning for landdistrikterne, især de ugunstigt stillede eller afsides liggende områder, i og med at landbrugernes indkomst forøges og landbefolkningen kan forblive i disse områder;

det er i øvrigt blevet konstateret i de seneste år, at forbrugerne har tendens til at foretrække kvalitet frem for kvantitet i deres ernæring; dette ønske om specifikke produkter giver sig bl.a. udslag i større og større efterspørgsel efter landbrugsprodukter og levnedsmidler af en bestemt geografisk oprindelse;

stillet over for et stort vareudbud og fyldige oplysninger herom bør forbrugeren, for bedre at kunne foretage sit valg, have en klar og kortfattet vareinformation med præcise oplysninger om produktets oprindelse;

mærkningen af landbrugsprodukter og levnedsmidler er underlagt de generelle regler, der er fastsat i Fællesskabet, især ved Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne ([4]); der bør af hensyn til deres specifikke karakter fastsættes særlige supplerende bestemmelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler fra et afgrænset område;

viljen til at beskytte landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der kan identificeres med hensyn til deres geografiske oprindelse, har fået visse medlemsstater til at indføre »kontrollerede oprindelsesbetegnelser«; disse har udviklet sig på tilfredsstillende vis for producenterne, der opnår bedre indtægter til gengæld for en reel indsats for at fremstille kvalitetsprodukter, og for forbrugerne, der tilbydes specifikke produkter med garanti for deres tilvirkningsmåde oprindelse;

den nationale praksis med hensyn til anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er imidlertid varierende; det er nødvendigt at indføre en EF-holdning hertil; et sæt EF-regler med en beskyttelsesordning vil nemlig gøre det muligt for de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnmelserne at udvikle sig, fordi sådanne regler i kraft af den ensartethed, som de vil medføre, vil sikre

---

([1]) EFT C 30 af 6. 2. 1991, s. 9,
og EFT nr. C 69 af 18. 3. 1992, s. 15.
([2]) EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 35.
([3]) EFT nr. C 269 af 14. 10. 1991, s. 62.
([4]) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved diretiv 91/72/EØF (EFT nr. L 42 af 15. 2. 1991, s. 27.)

▼B

lige konkurrencevilkår for producenterne af produkter med sådanne betegnelser og styrke produkternes værdi for forbrugerne;

de påtænkte regler bør ikke berøre de gældende EF-retsforskrifter for vin og spiritus, som tilsigter et højere beskyttelsesniveau;

anvendelsesområdet for denne forordning er begrænset til landbrugsprodukter og levnedsmidler, for hvilke der er en sammenhæng mellem produktets eller levnedsmidlets kendetegn og dets geografiske oprindelse; anvendelsesområdet kan om nødvendigt udvides til også at omfatte andre produkter eller levnedsmidler;

i betragtning af den nuværende praksis bør der fastsættes to forskellige niveauer for geografisk reference, nemlig beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser;

et landbrugsprdoukt eller et levnedsmiddel med en sådan betegnelse bør opfylde en række betingelser, der er opregnet i en varespecifikation;

de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne bør registreres på fællesskabsplan for at opnå beskyttelse i alle medlemsstater; hvis de indføres i et register, er det endvidere muligt at sikre, at de erhvervsdrivende og forbrugerne bliver underrettet;

registreringsproceduren skal gøre det muligt for enhver individuelt og direkte berørt person at gøre sine rettigheder gældende ved indsigelse over for Kommissionen via den givne medlemsstat;

der bør findes procedurer, som gør det muligt efter registreringen enten at tilpasse varespecifikationen, især af hensyn til udviklingen i den teknologiske viden, eller at slette den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel i registreret, når produktet eller levnedsmidlet ikke længere er i overensstemmelse med den varespecifikation, i henhold til hvilken den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen er blevet godkendt;

samhandel bør tillades med tredjelande, som kan give tilsvarende garantier for godkendelse og kontrol af geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser på deres område;

der bør fastsættes en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et forskriftsudvalg, som oprettes med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

▼M4

1. I denne forordning fastsættes reglerne for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for de landbrugsprodukter til konsum, der er opført i bilag I til traktaten, og for de fødevarer, der er opført i bilag I til denne forordning, samt for de landbrugsprodukter, der er opført i bilag II til denne forordning.

Bestemmelserne i denne forordning gælder dog ikke for produkter, der henhører under vinsektoren, undtagen vineddike, eller for spiritus. Dette stykke berører ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin.

Bilag I og II til denne forordning kan ændres efter proceduren i artikel 15.

▼B

2. Denne forordning berører ikke andre EF-særbestemmelser.

3. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter [1]

[1] EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved beslutning 90/230/EØF (EFT nr. L 128 af 18. 5. 1990, s. 15).

▼B

gælder ikke for oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 2

1. Fællesskabsbeskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler kan opnås i henhold til denne forordning.

2. I denne forordning forstås ved:

a) *oprindelsesbetegnelse*: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

— som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

— hvis egenskaber eller andre kendetegn hovedsageligt eller fuldstændigt kan tilskrives det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og som er fremstillet, forarbejdet og tilvirket i det afgrænsede geografiske område;

b) *geografisk betegnelse*: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

— som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

— hvis bestemt egenskaber, omdømme eller andre kendetegn kan tilskrives den geografiske oprindelse, og som er fremstillet og/eller forarbejdet og/eller tilvirket i det afgrænsede geografiske område.

3. Som oprindelsesbetegnelser anses desuden visse traditionelle, eventuelt geografiske, betegnelser, som betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel med oprindelse i et område eller et bestemt sted, og som opfylder betingelserne i stk. 2, litra a), andet led.

4. Uanset stk. 2, litra a), ligestilles visse geografiske betegnelser med oprindelsesbetegnelser, når råvarerne i de pågældende produkter hidrører fra et større eller et andet geografisk område end det område, hvori de er forarbejdet, forudsat:

— at produktionsområdet for råvaren er afgrænset, og

— at der gælder særlige betingelser for fremstilling af råvarerne, samt

— at der findes en kontrolordning, som sikrer, at disse betingelser er overholdt.

5. Efter stk. 4 anses kun levende dyr, kød og mælk for at være råvarer. Anvendelse af andre råvarer kan tillades efter fremgangsmåden i artikel 15.

6. For at falde ind under undtagelsen i stk. 4 skal de pågældende betegnelser enten være anerkendt eller tidligere have været anerkendt som oprindelsesbetegnelser, der nyder godt af national beskyttelse i den pågældende medlemsstat, eller, hvis en sådan ordning ikke findes, være udtryk for traditionelle kendetegn og have et omdømme og en anseelse af usædvanlig karakter.

7. For at falde ind under undtagelsen i stk. 4 skal ansøgninger om registrering indgives senest to år efter datoen for forordningens ikrafttræden. ►**A1** For Finland, Sverige og Østrig regnes denne frist fra deres tiltrædelse. ◄

Artikel 3

1. Betegnelser, der er blevet artsbetegnelser, kan ikke registreres.

I denne forordning forstås ved en betegnelse, der er blevet en artsbetegnelse, navnet på et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der, selv om det henviser til det sted eller område, hvor landbrugsproduktet eller levnedsmidlet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel.

▼B

For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle faktorer, især

— de faktiske forhold i den medlemsstat, hvor navnet har sin oprindelse, og i det traditionelle forbrugsområde

— de faktiske forhold i andre medlemsstater

— de relevante nationale retsforskrifter eller EF-retsforskrifter

Når en ansøgning om registrering afvises efter fremgangsmåden i artikel 6 og 7, fordi en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, offentliggør Kommissionen den pågældende afgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

2. Et navn kan ikke registreres som oprindelsesbetegnelse eller som geografisk betegnelse, når det kolliderer med navnet på en planteart eller en dyrerace og derfor vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

3. Inden denne forordning træder i kraft, skal Kommissionen med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen opstille og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre en ikke udtømmende vejledende liste over navnene på landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er omfattet af denne forordning, og som i henhold til stk. 1 betragtes som artsbetegnelser og således ikke kan registreres under denne forordning.

Artikel 4

1. For at en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) kan benyttes for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, skal dette være omfattet af en varespecifikation.

2. Varespecifikationen skal mindst omfatte følgende:

a) navnet på landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse

b) en beskrivelse af landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med angivelse af eventuelle råvarer og af landbrugsproduktets eller levnedsmidlets vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske og/eller organoleptiske egenskaber

c) en afgrænsning af det geografiske område, og i givet fald bevis for, at betingelserne i artikel 2, stk. 4, er overholdt

d) bevis for, at landbrugsproduktet eller levnedsmidlet har oprindelse i det geografiske område i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a) eller b)

▼M4

e) en beskrivelse af metoderne for fremstilling af landbrugsproduktet eller levnedsmidlet, og i relevant omfang de faste og vedvarende lokale metoder samt pakningens elementer, såfremt en ansøgersammenslutning fastslår og godtgør, at pakning skal finde sted inden for et geografisk afgrænset område for at bevare dets kvalitet, sikre dets sporbarhed eller sikre kontrollen med det

▼B

f) en angivelse af faktorer som bevis på tilknytningen til det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a) eller b)

g) henvisninger til de(n) kontrolinstans(er), der er omhandlet i artikel 10

h) særlige elementer i mærkningen, der vedrører angivelsen »BOB« eller »BGB«, eller de tilsvarende traditionelle nationale angivelser

i) eventuelle krav, der er nedfældet i fællesskabsbestemmelser og/eller nationale bestemmelser.

▼B

Artikel 5

1. Kun en sammenslutning eller på visse betingelser, der skal fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 15, en fysisk eller juridisk person er beføjet til at indgive ansøgninger om registrering.

I denne artikel forstås ved »sammenslutning« enhver organisation, uaset dens retlige status eller faktiske sammensætning, af producenter og/eller forarbejdere, der beskæftiger sig med samme landbrugsprodukt eller samme levnedsmiddel. Andre interesserede parter kan deltage i sammenslutningen.

2. En sammenslutning eller en fysisk eller juridisk person kan kun ansøge om registrering for de landbrugsprodukter eller levnedsmidler, som den pågældende sammenslutning eller person selv fremstiller eller tilvirker, jf. artikel 2, stk. 2, litra a) eller b).

3. Registreringsansøgningen skal omfatte den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 4.

4. Registreringsansøgningen stiles til den medlemsstat, hvor det geografiske område er beliggende.

5. Medlemsstaten kontrollerer, om ansøgningen er berettiget, og fremsender, hvis den finder, at forordningens krav er opfyldt, ansøgningen tillige med den i artikel 4 omhandlede varespecifikation og andre dokumenter, som den har baseret sin afgørelse på, til Kommissionen.

▼M1

Efter den dato, hvor en medlemsstat således har fremsendt en ansøgning vedrørende en betegnelse, kan den kun midlertidigt indføre en national beskyttelse samt om nødvendigt en tilpasningsperiode for denne betegnelse; begge dele kan ligeledes indføres midlertidigt på samme vilkår i forbindelse med en ansøgning om ændring af varespecifikationen.

Den midlertidige nationale beskyttelse ophører fra den dato, hvor der er truffet afgørelse om registrering i henhold til denne forordning. I forbindelse med afgørelsen kan der fastsættes en begrænset tilpasningsperiode på højst fem år, forudsat at de berørte virksomheder lovligt har markedsført de pågældende produkter og herunder vedvarende har anvendt de pågældende betegnelser i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.

Den berørte medlemsstat bærer alene ansvaret for følgevirkningerne af en sådan national beskyttelse, hvis betegnelsen ikke skulle blive registreret i henhold til denne forordning.

De foranstaltninger, medlemsstaterne træffer i medfør af andet afsnit, har kun retsvirkninger på nationalt plan og må ikke berøre handelen inden for Fællesskabet.

▼M4

Hvis en medlemsstat får forelagt en ansøgning vedrørende en betegnelse, der også angiver et geografisk grænseområde, eller en traditionel betegnelse, der har tilknytning til dette geografiske område, i en anden medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, skal den pågældende medlemsstat høre denne medlemsstat eller det pågældende tredjeland, inden den indgiver registreringsansøgningen.

Når de berørte sammenslutninger eller fysiske eller juridiske personer i disse stater efter konsultationerne er nået til enighed om en samlet løsning, kan de pågældende stater indgive en fælles ansøgning om registrering til Kommissionen.

Der kan vedtages særlige regler efter proceduren i artikel 15.

▼B

6. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og admnistrative bestemmelser i kraft for at efterkomme denne artikel.

▼B

Artikel 6

1. Inden for en periode på seks måneder kontrollerer Kommissionen ved en formel undersøgelse, om registreringsansøgningen indeholder alle de i artikel 4 nævnte oplysninger.

Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sine konklusioner.

▼M4

Kommissionen offentliggør registreringsansøgningerne og datoen for deres indgivelse.

▼B

2. Hvis Kommissionen på baggrund af bestemmelserne i stk. 1 drager den konklusion, at en betegnelse opfylder betingelserne for beskyttelse, offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ansøgerens navn og adresse, betegnelsen på produktet, de vigstigste punkter i ansøgningen, henvisningerne til de nationale bestemmelser vedrørende dets tilvirkning, produktion eller fremstilling og om nødvendigt de betragtninger, der ligger til grund for afgørelsen.

3. Modtager Kommissionen ingen indsigelser i henhold til artikel 7, indføres betegnelsen i et af Kommissionen ført register benævnt »register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser«, der indeholder navnene på vedkommende sammenslutninger og kontrolorganer.

4. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende:*

— de betegnelser, der indføres i registret

— ændringer i registret, der foretages i overensstemmelse med artikel 9 og 11.

5. Hvis Kommissionen på baggrund af undersøgelsen i stk. 1 drager den konklusion, at en betegnelse ikke opfylder betingelserne for beskyttelse, beslutter den efter fremgangsmåneden i artikel 15 ikke at foretage den i stk. 2 omhandlede offentliggørelse.

Inden den i stk. 2 og 4 omhandlede offentliggørelse og den i stk. 3 omhandlede registrering kan Kommissionen anmode udvalget i artikel 15 om at afgive udtalelse.

▼M4

6. Hvis ansøgningen vedrører en betegnelse, der er enslydende med en betegnelse, som allerede er registreret i Den Europæiske Union eller i et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, kan Kommissionen indhente udtalelse fra det i artikel 15 omhandlede udvalg, inden betegnelsen registreres i henhold til stk. 3.

Når en enslydende betegnelse registreres i overensstemmelse med denne forordning, tages der behørigt hensyn til lokal skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling:

— en enslydende betegnelse, der urigtigt får forbrugerne til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om den ordret er nøjagtig den samme som det område, den region eller den lokalitet, som landbrugsprodukterne eller fødevarerne stammer fra, og

— anvendelse af en registreret enslydende betegnelse er kun tilladt under vilkår, der i praksis sikrer, at en senere registreret enslydende betegnelse kan adskilles nøje fra den allerede registrerede, idet de berørte producenter skal sikres en rimelig behandling, og forbrugerne ikke må vildledes.

▼B

Artikel 7

1. Inden seks måneder efter datoen for den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* kan enhver medlemsstat gøre indsigelse mod registreringen.

▼B

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder drager omsorg for, at enhver, der kan påvise en berettiget økonomisk interesse, får adgang til at gøre sig bekendt med ansøgningen. Endvidere kan medlemsstaterne i overensstemmelse med deres faktiske forhold bestemme, at andre parter med en berettiget interesse kan få sådan adgang.

3. Enhver retmæssigt berørt fysisk eller juridisk person kan rejse indsigelse mod den påtænkte registrering ved at fremsende en behørigt begrundet erklæring til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende person har bopæl eller forretningssted. Den kompetente myndighed træffer de fornødne foranstaltninger for at tage hensyn til disse bemærkninger eller denne indsigelse inden for de fastsatte frister.

4. For at kunne tages til følge skal indsigelsesmeddelelsen:

— enten påvise, at betingelserne i artikel 2 ikke er opfyldt

▼M1

— eller påvise, at registreringen af det foreslåede navn vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.

▼B

— eller præcisere de omstændigheder, som gør det muligt at slutte, at det navn, som er søgt registreret, er en artsbetegnelse.

5. Såfremt en indsigelse kan tages til følge i henhold til stk. 4, opfordrer Kommissionen de pågældende medlemsstater til at søge at nå til indbyrdes enighed i overensstemmelse med deres interne procedurer inden tre måneder. Hvis:

a) enighed opnås, meddeler de pågældende medlemsstater Kommissionen alle enkeltheder i forbindelse med den opnåede enighed, samt ansøgerens og den indsigende parts synspunkter. Såfremt de oplysninger, der modtages i medfør af artikel 5, ikke har undergået ændringer, følger Kommissionen fremgangsmåden i artikel 6, stk. 4. I modsat fald indleder den på ny fremgangsmåden i artikel 7;

b) enighed ikke opnås, træffer Kommissionen afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 15 under hensyntagen til loyal skik og brug og den faktiske risiko for forveksling. Besluttes det at lade registrering ske, foretager Kommissionen offentliggørelse efter fremgangsmåden i artikel 6, stk. 4.

Artikel 8

Angivelserne»BOB«og»BGB«eller de tilsvarende traditionelle nationale angivelser må kun forekomme på landbrugsprodukter og levnedsmidler, der omfattes af denne forordning.

Artikel 9

Den pågældende medlemsstat kan anmode om ændring af en varespecifikation, navnlig for at tage hensyn til de seneste videnskabelige og tekniske resultater eller for at foretage en ny geografisk afgrænsning.

Fremgangsmåden i artikel 6 finder tilsvarende anvendelse.

Kommissionen kan dog efter fremgangsmåden i artikel 15 beslutte ikke at anvende fremgangsmåden i artikel 6, såfremt der er tale om en mindre ændring.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden oprettes en kontrolinstans, der har til opgave at sikre, at landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er forsynet med en beskyttet betegnelse, opfylder kravene i varespecifikationen. ►A1 For Finland, Sverige og Østrig regnes denne frist fra deres tiltrædelse. ◄

▼B

2. Kontrolinstansen kan omfatte en eller flere udpegede kontrolmyndigheder og/eller et eller flere private organer, der er godkendt til dette formål af den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de godkendte myndigheder og/eller organer samt deres respektive beføjelser. Kommssionen offentliggør oplysningerne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

3. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer skal dels yde tilstrækkelige garantier for objektivitet og upartiskhed over for enhver producent eller forarbejdningsvirksomhed, som de kontrollerer, dels godtgøre, at de permanent råder over de fornødne eksperter og midler til at sikre kontrollen af landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er forsynet med en beskyttet betegnelse.

Hvis kontrolinstansen lader et andet organ foretage en del af kontrollen, skal dette yde de samme garantier. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller godkendte private organer er dog i dette tilfælde fortsat ansvarlige over for medlemsstaten for den samlede kontrol.

Organer skal fra den 1. januar 1988 opfylde kravene i standard EN 45011 af 26. juni 1989 for at kunne blive godkendt af en medlemsstat med henblik på denne forordnings anvendelse.

▼M4

Den standard eller den udgave af standard EN 45011, der skal anvendes, og som kontrolorganerne skal opfylde for at kunne godkendes, fastlægges eller ændres efter proceduren i artikel 15.

Den tilsvarende standard eller den udgave af den tilsvarende standard, der skal gælde for et tredjeland som omhandlet i artikel 12, stk. 3, og som kontrolorganerne skal opfylde for at kunne godkendes, fastlægges eller ændres efter proceduren i artikel 15.

▼B

4. Når en medlemsstats udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer konstaterer, at et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der er forsynet med en beskyttet betegnelse, og som har oprindelse i denne medlemsstat, ikke opfylder kravene i varespecifikationen, træffer de de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning. De underretter medlemsstaten om de foranstaltninger, som kontrollen har givet anledning til. De berørte parter skal underrettes om trufne afgørelser.

5. Medlemsstaten skal trække godkendelsen af et kontrolorgan tilbage, når de i stk. 2 og 3 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt. Den meddeler dette til Kommissionen, som i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggør en revideret liste over de godkendte organer.

6. Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en producent, der opfylder kravene i denne forordning, har adgang til kontrolordningen.

7. Omkostningerne ved den særlige kontrol i henhold til denne forordning påhviler brugerne af en beskyttet betegnelse.

Artikel 11

1. Enhver medlemsstat kan gøre gældende, at et krav i varespecifikationen for et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel med en beskyttet betegnelse ikke er opfyldt.

2. Den i stk. 1 nævnte medlemsstat fremsætter sådan hævdelse over for den berørte medlemsstat. Den berørte medlemsstat undersøger klagen og underretter den anden medlemsstat om resultatet af undersøgelsen og om de foranstaltninger, den har truffet.

3. I tilfælde af gentagne uregelmæssigheder og såfremt de berørte medlemsstater ikke kan nå til enighed, skal en behørigt begrundet klage sendes til Kommissionen.

4. Kommissionen undersøger klagen ved at høre de berørte medlemsstater. Når Kommissionen har hørt udvalget i artikel 15, træffer den de eventuelt nødvendige foranstaltninger. Disse kan inde-

▼B

bære, at registreringen annulleres. ►M4 Annulleringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. ◄

▼M4

Artikel 11a

Efter proceduren i artikel 15 kan Kommissionen annullere registreringen af en betegnelse i følgende tilfælde:

a) Når den medlemsstat, som havde indgivet den oprindelige registreringsansøgning, har kontrolleret, at en anmodning om annullering, som den berørte sammenslutning eller fysiske eller juridiske person har indgivet, er berettiget og har forelagt den for Kommissionen.

b) Når der foreligger berettigede grunde, som gør, at overholdelsen af betingelserne i varespecifikationen for et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, hvis betegnelse er beskyttet, ikke længere er sikret.

Der kan fastsættes særlige regler efter proceduren i artikel 15.

Annulleringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

Artikel 12

1. Uden at internationale aftaler berøres derved, finder denne forordning anvendelse på landbrugsprodukter og levnedsmidler fra et tredjeland, dersom:

— tredjelandet kan give garantier, som er identiske med eller svarer til de i artikel 4 nævnte,

▼M4

— hvis der i det pågældende tredjeland findes en kontrolordning og en indsigelsesret, der svarer til bestemmelserne i denne forordning,

▼B

— tredjelandet er parat til for tilsvarende landbrugsprodukter og levnedsmidler fra Fællesskabet at yde en beskyttelse svarende til den, der findes i Fællesskabet.

2. Er den beskyttede betegnelse i et tredjeland enslydende med en beskyttet betegnelse i Fællesskabet, foretages registreringen under hensyn til lokale og traditionelle sædvaner og den faktiske risiko for forveksling.

Brugen af sådanne betegnelser tillades kun, hvis produktets oprindelsesland er klart og tydeligt angivet på etiketten.

▼M4

3. Kommissionen konstaterer på anmodning af et tredjeland efter proceduren i artikel 15, om tredjelandet ifølge sin egen lovgivning opfylder ækvivalensbetingelserne og giver garantier […] i henhold til stk. 1. Hvis Kommissionen træffer positiv beslutning, anvendes proceduren i artikel 12a.

Artikel 12a

1. Hvis en sammenslutning eller en fysisk eller juridisk person, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i et tredjeland under henvisning til artikel 12, stk. 3, ønsker at lade en betegnelse registrere i henhold til denne forordning, sender sammenslutningen eller personen en registreringsansøgning til myndighederne i det tredjeland, hvor det geografiske område er beliggende. Ansøgningen ledsages for hver betegnelse af den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 4.

Inden det indgiver registreringsansøgningen og når ansøgningen vedrører en betegnelse, der også angiver et geografisk grænseområde, eller en traditionel betegnelse, der har tilknytning til dette geografiske område, i en medlemsstat, skal det pågældende tredjeland høre medlemsstaten.

Når de berørte sammenslutninger eller fysiske eller juridiske personer i disse stater efter konsultationerne er nået til enighed om en samlet

▼M4

løsning, kan de pågældende stater indgive en fælles ansøgning om registrering til Kommissionen.

Der kan vedtages særlige regler efter fremgangsmåden i artikel 15.

2. Hvis tredjelandet omhandlet i stk. 1 mener, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, videresender det registreringsansøgningen til Kommissionen, ledsaget af følgende:

a) en beskrivelse af de retsregler og den brug, på grundlag af hvilke oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er beskyttet eller anerkendt i landet

b) en erklæring om, at de i artikel 10 fastsatte forhold er opfyldt på dets område, og

c) anden dokumentation, som ansøgningen er baseret på.

3. Ansøgningen og alle de dokumenter, der sendes til Kommissionen, affattes på et officielt EU-sprog eller ledsages af en oversættelse til et officielt EU-sprog.

Artikel 12b

1. Inden for en periode på seks måneder kontrollerer Kommissionen, om den registreringsansøgning, som et tredjeland har indsendt, indeholder alle nødvendige oplysninger. Kommissionen underretter tredjelandet om sine konklusioner.

Hvis Kommissionen:

a) drager den konklusion, at betegnelsen opfylder betingelserne for beskyttelse, offentliggør den ansøgningen i henhold til artikel 6, stk. 2. Inden offentliggørelsen kan Kommissionen anmode udvalget i artikel 15 om at afgive udtalelse

b) drager den konklusion, at betegnelsen ikke opfylder betingelserne for beskyttelse, beslutter den efter høring af det tredjeland, der har indsendt ansøgningen, og efter proceduren i artikel 15 ikke at offentliggøre ansøgningen fastsat i litra a).

2. Inden seks måneder fra den dato, hvor ansøgningen offentliggøres i overensstemmelse med stk. 1, litra a), kan enhver retmæssigt berørt fysisk eller juridisk person gøre indsigelse mod offentliggørelsen af en ansøgning på følgende betingelser:

a) Hvis indsigelsen kommer fra en medlemsstat eller et WTO-medlem, anvendes enten artikel 7, stk. 1, 2 og 3, eller artikel 12d.

b) Hvis indsigelsen kommer fra et tredjeland, der opfylder de i artikel 12, stk. 3, omhandlede ækvivalensbetingelser, sendes den behørigt begrundede indsigelseserklæring til den stat, hvori den pågældende fysiske eller juridiske person har bopæl eller forretningssted, og staten videresender den til Kommissionen.

Indsigelseserklæringen og alle dokumenter, der sendes til Kommissionen, affattes på et officielt EU-sprog eller ledsages af en oversættelse til et officielt EU-sprog.

3. Kommissionen undersøger, om indsigelsen kan tages til behandling ud fra kriterierne i artikel 7, stk. 4. Kriterierne skal være godkendt og vurderet i forhold til Fællesskabets område. Hvis en eller flere indsigelser kan tages til behandling, træffer Kommissionen beslutning efter proceduren i artikel 15 og efter høring af det tredjeland, der har indsendt ansøgningen, idet den tager hensyn til god skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling i Fællesskabet. Hvis Kommissionen beslutter, at betegnelsen kan registreres, opføres den i det register, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, og den offentliggøres i henhold til artikel 6, stk. 4.

4. Modtager Kommissionen ikke indsigelser, opføres betegnelsen/betegnelserne i det register, der er nævnt i artikel 6, stk. 3, og den/de offentliggøres i henhold til artikel 6, stk. 4.

▼M4

Artikel 12c

Sammenslutningen eller den fysiske eller juridiske person, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, kan anmode om, at varespecifikationen for en betegnelse, der er registreret i henhold til artikel 12a og 12b, ændres navnlig for at tage hensyn til udviklingen i de videnskabelige eller tekniske resultater eller for at foretage en ny geografisk afgrænsning.

I så fald anvendes proceduren i artikel 12a og 12b.

Efter proceduren i artikel 15 kan Kommissionen dog beslutte ikke at anvende proceduren i artikel 12a og 12b, hvis det kun drejer sig om en mindre ændring.

Artikel 12d

1. En fysisk eller juridisk person i en WTO-medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, og som er retmæssigt berørt af en registrering, kan jf. artikel 6, stk. 2, inden for en frist på seks måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* af en ansøgning om registrering, der indgives af en EU-medlemsstat, gøre indsigelse mod den planlagte registrering ved indsendelse til den stat, hvor den pågældende person har bopæl eller forretningssted, af en behørigt begrundet erklæring udfærdiget på eller oversat til et af Fællesskabets officielle sprog. Staten videresender derefter erklæringen til Kommissionen. Medlemsstaterne sikrer, at enhver person, der er statsborger i en WTO-medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, og som kan dokumentere en berettiget økonomisk interesse, får adgang til at gøre sig bekendt med registreringsansøgningen.

2. Kommissionen undersøger, om indsigelserne kan tages til behandling efter de kriterier, der er fastsat i artikel 7, stk. 4. Overensstemmelse med kriterierne dokumenteres og evalueres for så vidt angår Fællesskabets område.

3. Hvis en indsigelse kan tages til behandling, træffer Kommissionen beslutning efter proceduren i artikel 15 efter høring af den stat, som har indgivet indsigelsen, under hensyntagen til god skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling. Hvis det besluttes at gennemføre registreringen, offentliggøres den af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 4.

▼B

Artikel 13

1. Registrerede bertegnelse er beskyttet mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller for så vidt anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme

b) enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis produktets virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede betegnelse er anvendt i oversættelse eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning« eller lignende

c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produkternes herkomst, oprindelse, art og hovedegenskaber på pakningen eller emballagen, i reklamerne eller i dokumenterne for de pågældende produkter samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af oprindelsen

d) enhver anden form for praksis, som kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Når der i en registreret betegnelse indgår navnet på et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der betragtes som en artsbetegnelse, er anvendelse

▼B

af denne artsbetegnelse på de tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler ikke i strid med litra a) og b) i første afsnit.

▼M4

▼B

3. Beskyttede betegnelser kan ikke blive til artsbetegnelser.

▼M4

4. Med hensyn til de betegnelser, som søges registreret i medfør af artikel 5 eller artikel 12a, kan der kun indføres en overgangsperiode på højst fem år i henhold til dels artikel 7, stk. 5, litra b), dels artikel 12b, stk. 3, og artikel 12d, stk. 3, hvis en indsigelse opfylder kravene for behandling med den begrundelse, at registreringen af den foreslåede betegnelse vil skade en helt eller delvis enslydende betegnelse eller produkter, som lovligt har været markedsført i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.

Der kan kun indføres en sådan overgangsperiode, hvis virksomhederne har markedsført de pågældende produkter lovligt og herunder vedvarende har anvendt de pågældende betegnelser i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.

5. Efter proceduren i artikel 15 kan Kommissionen, uden at dette berører anvendelsen af artikel 14, beslutte, at der kan ske samtidig anvendelse af en registreret betegnelse og en ikke-registreret betegnelse, der angiver et sted i en medlemsstat eller i et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, hvis denne betegnelse er identisk med den registrerede betegnelse, idet følgende betingelser dog skal være opfyldt:

— den identiske ikke-registrerede betegnelse skal have været retmæssigt anvendt i mindst 25 år inden ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 2081/92 og i overensstemmelse med god skik og sædvane
— det skal være godtgjort, at formålet med anvendelsen på intet tidspunkt har været at udnytte den registrerede betegnelses ry, og at anvendelsen af den ikke har kunnet eller kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse
— problemet med den identiske betegnelse blev taget op inden betegnelsens registrering.

Den samtidige anvendelse af den registrerede betegnelse og den ikke-registrerede identiske betegnelse kan højst vare 15 år, hvorefter den ikke-registrerede betegnelse ikke længere kan anvendes.

Den ikke-registrerede geografiske betegnelse må kun anvendes, hvis oprindelsesstaten er klart og synligt anført på etiketten.

▼B

Artikel 14

▼M4

1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres i overensstemmelse med denne forordning, afvises ansøgningen om registrering af et varemærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som vedrører samme type produkt, hvis ansøgningen om registrering af varemærket er indgivet efter datoen for indgivelse til Kommissionen af ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, annulleres.

2. Under overholdelse af EF-retten kan et varemærke — som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som der er indgivet ansøgning for, eller som er registreret eller, efter gældende lovgivning, hævdvundet, og som er blevet brugt i god tro på Fællesskabets område enten inden datoen for beskyttelse i oprindelseslandet eller inden datoen for indgivelse af ansøgningen til Kommissionen om registrering af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse — fortsat anvendes til trods for registreringen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, hvis varemærket ikke er erklæret ugyldigt

▼M4

eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ([1]) og/eller Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ([2]).

▼B

3. En oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres ikke, såfremt registreringen på baggrund af et mærkes omdømme og anseelse og varigheden af dets anvendelse vil kunne vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

▼M5

Artikel 15

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([3]).

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 16

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i artikel 15.

▼M4

▼B

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft tolv måneder efter datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.
([2]) EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.
([3]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼**M4**

BILAG I

Levnedsmidler omhandlet i artikel 1, stk. 1

— Øl
— Drikkevarer på basis af planteekstrakter
— Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturevarer
— Vegetabilske carbohydratgummier og naturharpikser
— Sennepspasta
— Pastaprodukter

▼**M4**

BILAG II

Landbrugsprodukter omhandlet i artikel 1, stk. 1

— Hø
— Æteriske olier
— Kork
— Cochenille (råprodukt af animalsk oprindelse)
— Blomster og prydplanter
— Uld
— Vidje.